

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

จากการศึกษาบทบาทกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ควรจะเป็นในอนาคตในครั้งนี้ ทำให้ได้ทราบ ข้อเท็จจริงว่า มีการกิจกรรมกฎหมายหลายประการที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมิได้ปฏิบัติหรือปฏิบัติได้ น้อย อันเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น การกิจที่ได้รับมอบหมายมีปริมาณมาก ไม่สมดุล กับค่าตอบแทนที่ได้รับ ความสับสนในบทบาท อำนาจหน้าที่ว่าจะไปชี้ช่องกับหน่วยงานอื่น หรือ ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตนเองตามที่กฎหมายได้บัญญัติไว้ เป็นต้น นอกจากนี้ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จำเป็นจะต้องเน้นหนักการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทที่กฎหมาย กำหนดให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจากการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริง

บทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่ได้ปฏิบัติจริงที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเป็นไปตาม พระราชบัญญัติคณะกรรมการท้องที่พุทธศักราช 2457 และตามกฎหมายอื่นๆ ได้แก่ กฎหมายว่าด้วยการทะเบียนรายฐานและทะเบียนสำนักงานกล่องทะเบียนรายฐาน กฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน กฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนครอบครัว กฎหมายว่าด้วยสัตว์พาหนะ กฎหมายว่าด้วยอาชุธปืน กฎหมายว่าด้วยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร กฎหมายว่าด้วยภัยน้ำรุ่งท้องที่ กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยการสำรวจและคุ้มครองสัตว์ป่า ซึ่งอาจจำแนกได้เป็น 4 บทบาท ดังนี้ (1) ด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อย (2) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ (3) ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (4) ด้านการทะเบียนต่าง ๆ ซึ่งจากการศึกษาพบว่าบทบาทที่เป็นอยู่ตามกฎหมาย ที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ได้ปฏิบัติจริงหรือสามารถปฏิบัติได้อยู่ในเกณฑ์ปานกลางในทุกด้าน คือ บทบาทด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อย บทบาทด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ บทบาทด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และบทบาทด้านการทะเบียนต่าง ๆ ซึ่งเมื่อพิจารณาลงไปในรายละเอียดของบทบาทแต่ละด้านจะปรากฏผลดังนี้

1.1 ด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อย เรื่องที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ปฏิบัติได้มากมี 1 เรื่อง คือ การแจ้งประกาศของทางราชการให้ลูกบ้านทราบ

เรื่องที่ปฏิบัติได้ในระดับปานกลางมี 11 เรื่อง เรียงจากสำคัญที่สุดไปน้อยที่สุด คือ (1) การกระทำการให้เป็นตัวอย่างแก่ราษฎรตามที่ทางราชการแนะนำ (2) แจ้งเตือนภัยและให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันสาธารณภัย (3) ช่วยเหลือบรรเทาทุกข์รายภูมิที่ประสบ

กับพิบัติต่าง ๆ (4) การรักษาความสงบและป้องกันทุกข์ภัย (5) เป็นธุระรับเรื่องราวร้องทุกข์ของ รายภูมารายงานนายอำเภอทราบเพื่อแก้ไข (6) ควบคุมคุณภาพบ้านให้ปฏิบัติตามกฎหมายหรือ ระเบียบ (7) จัดการป้องกันโรคติดต่อหรือโภคนาคที่เกิดขึ้น (8) จัดหน่วยบ้านให้เป็นระเบียบ เรียบร้อยอย่างสุขลักษณะ (9) แจ้งความเมื่อทราบว่ามีการกระทำผิดกฎหมายเกิดขึ้นหรือสงสัยว่า ได้เกิดขึ้นในหมู่บ้าน (10) จัดการตามหมายสั่งให้ค้นหรือให้ขึ้นของเจ้าพนักงาน (11) จัดกุม ผู้กระทำความผิดหรือสงสัยว่ากระทำผิดกฎหมายนำส่งพนักงานเจ้าหน้าที่

เรื่องที่ปฏิบัติได้ในระดับน้อย ไม่มี

1.2 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ เรื่องที่กำหนด ผู้ใหญ่บ้านปฏิบัติได้มาก มี 1 เรื่อง คือ ตรวจตราภยามาสิ่งซึ่งเป็นสาธารณประโภชันอันอยู่ในตำบลนั้น เช่น สร่าน้ำ ศาลาอาศัย ที่เลี้ยงปศุสัตว์ เป็นต้น

เรื่องที่ปฏิบัติได้ในระดับปานกลางมี 5 เรื่อง เรียงจากสำคัญที่สุด ไปน้อยที่สุด คือ (1) เศรษฐวณรายภูมร่วมกิจกรรมในการพัฒนาที่สาธารณประโภชน์ให้สวยงามในโอกาสต่าง ๆ (2) คุ้มครองให้บุคคลในบุกรุกกรอบบอร์ดทำประโภชน์ในที่ดินสาธารณะประโภชน์ 3) บำรุงและ ส่งเสริมอาชีพของรายภูมในทางเกษตรกรรม พานิชกรรมและอุตสาหกรรม 4) ตรวจตราภยามาสิ่งซึ่งเป็นสาธารณประโภชันอันอยู่ในตำบลนั้น เช่น สร่าน้ำ ศาลาอาศัย ที่เลี้ยงปศุสัตว์ เป็นต้น (5) ตรวจตราและรักษาผลประโยชน์ในการอาชีพของรายภูม

เรื่องที่ปฏิบัติได้ในระดับน้อย ไม่มี

1.3 ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่องที่กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ปฏิบัติได้ในระดับมาก ไม่มี

เรื่องที่ปฏิบัติได้ในระดับปานกลางทั้งหมดมี 6 เรื่อง เรียงจากสำคัญที่สุด ไปน้อย ที่สุด คือ (1) ป้องกันปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าและการกระทำผิดในเขตบัตร์บัดดอน (2) ช่วยเหลือในการคุ้มครองภัยสภาพแวดล้อมในพื้นที่รับผิดชอบ (3) การให้ความร่วมมือในการ แก้ไขปัญหาการบุกรุกทำลายป่าตามโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการป่าสักช้าง (4) ส่งเสริมและให้ ความรู้รายภูมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (5) ป้องกัน ปราบปรามการกระทำผิด กฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า (6) ป้องกันปราบปรามการกระทำผิดกฎหมาย ว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

เรื่องที่ปฏิบัติได้ในระดับน้อย ไม่มี

1.4 ค้านการทะเบียนต่าง ๆ เรื่องที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านปฏิบัติได้ในระดับมาก มี 3 เรื่อง เรียงจากสำคัญที่สุด ไปน้อยที่สุด คือ (1) เป็นนายทะเบียนผู้รับแจ้งการเกิด การตาย และขัยที่อยู่ (2) แจ้งให้ผู้มีอาชญากรรมที่จะต้องขึ้นบัญชีทหารกองเกิน ไปขึ้นบัญชีทหารกองเกิน (3) แจ้งให้ผู้มีอาชญากรรม 15 ปีบริบูรณ์ไปยื่นคำขอเมืองบัตรประจำประชาชน

เรื่องที่ปฏิบัติได้ในระดับปานกลางมี 3 เรื่อง เรียงจากสำคัญที่สุด ไปน้อยสุด คือ (1) เป็นผู้รับรองเกี่ยวกับความประพฤติและหลักฐานของผู้ขอเมืองใช้อาชญา (2) เป็นพยานบุคคล รับรองผู้ประสงค์ขอจดทะเบียนสมรส ทะเบียนหย่าหรือทะเบียนครอบครัวอื่นๆ (3) สำรวจจัดทำบัญชีสัตว์ที่ยังไม่ได้ทำตัวรูปพรรณสัตว์

เรื่องที่ปฏิบัติได้ในระดับน้อย ไม่มี

2. ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในปัจจุบัน

จากการศึกษาวิจัยพบว่า ค่าตอบแทนน้อยไม่สมดุลกับภารกิจที่ได้รับมอบหมาย เป็นปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานมากที่สุด (ร้อยละ 23.58) รองลงมาได้แก่ มีความสับสน ในบทบาท อำนาจหน้าที่ความกฎหมายต่างๆ (ร้อยละ 19.08) ขาดความรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ ตามกฎหมายซึ่งมีหลากหลายที่จะต้องยึดถือปฏิบัติทำให้การปฏิบัติงานล่าช้าไม่คล่องตัว (ร้อยละ 18.25) ระยะเวลาดำเนินการต่างๆ กำหนดน้ำหนัก ผู้ใหญ่บ้านเปลี่ยนไปจากเดิม ซึ่งแต่ก่อนอยู่ในตำแหน่งได้ จนเกษียณ (60 ปี) แต่ปัจจุบันอยู่ในตำแหน่งได้ 5 ปี (ร้อยละ 17.67) ขาดความเป็นอิสระในการ ปกครองดูแลหมู่บ้านเนื่องจากถูกแทรกแซงจากข้าราชการ/นักการเมือง/ผู้มีอิทธิพล (ร้อยละ 12.25) และอื่นๆ (ร้อยละ 9.17) ซึ่งผู้ดูแลแบบสอบถามได้แสดงทุรศน์ที่หลากหลายแตกต่างกันไป เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้านควรเป็นผู้ที่มีความรู้ มีความทันสมัย ทันโลก ทันเหตุการณ์ ควรกำหนดระดับ การศึกษาของผู้ที่จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่ต่างกว่าระดับนัชมนศึกษาตอนต้น หรือการไม่กล้าแสดงออกของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในฐานะของผู้นำ เป็นต้น

3. บทบาทที่ควรเป็นในอนาคต

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้จัดลำดับบทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านตามลำดับความสำคัญดังนี้ ลำดับแรก คือ บทบาทค้านการปักกรองและรักษาความ สุขบ้านเรือน รองลงมาความสำคัญได้แก่ บทบาทค้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ บทบาทค้าน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และบทบาทค้านการทะเบียนต่าง ๆ ซึ่งปรากฏ รายละเอียดดังนี้

3.1 ด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อย กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ากำนันผู้ใหญ่บ้านควรเพิ่มบทบาทมากขึ้นในทุกเรื่อง เกณฑ์เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรื่องการกระทำตนให้เป็นตัวอย่างแก่ร้ายภูมิทั่วไปที่ทางราชการแนะนำ ($\bar{X} = 2.83$) ควรให้ความสำคัญมากที่สุด รองลงมา คือ การแจ้งเตือนภัยและให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันสาธารณภัย ($\bar{X} = 2.79$) เป็นธุระรับเรื่องราวเรื่องทุกข์ของรายภูมิรายงานนายอำเภอทราบเพื่อแก้ไข ($\bar{X} = 2.78$) และการแจ้งประกาศของทางราชการให้ลูกบ้านทราบ ($\bar{X} = 2.77$) ตามลำดับ

3.2 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ากำนันผู้ใหญ่บ้านควรเพิ่มบทบาทมากขึ้นในทุกเรื่อง เกณฑ์เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรื่องที่มีความสำคัญมากที่สุด เป็นอันดับแรกมี 3 เรื่อง คือ เชิญชวนรายภูมิร่วมกิจกรรมในการพัฒนาที่สาธารณะโดยชั้นให้สามารถใช้เวลาในเวลาส่วนตัว คุ้มครองให้บุคคลในบุตรุ่น ครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินสาธารณะโดยชั้น ตรวจตราภารกษาสิ่งซึ่งเป็นสาธารณูปโภคในด้านนั้น เช่น ถนน ศาลา อาศัยที่เดียวปศุสัตว์ เป็นต้น ($\bar{X} = 2.75$) รองลงมา คือ สำรวจ เร่งรัดจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ และแนะนำให้รายภูมิไปเสียภาษี ($\bar{X} = 2.73$) ทางสารคาม

3.3 ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า กำนันผู้ใหญ่บ้านควรเพิ่มบทบาทมากขึ้นในทุกเรื่อง เกณฑ์เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรื่องการให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาการบุกรุกทำลายป่าตามโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการปลูกป่า ($\bar{X} = 2.79$) ควรให้ความสำคัญมากที่สุด รองลงมา คือ ช่วยเหลือในการคุ้มครองสภาพแวดล้อมในพื้นที่รับผิดชอบ ($\bar{X} = 2.75$) ป้องกันปรานปรมการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าและการกระทำผิดในเขตรับผิดชอบ และส่งเสริมให้ความรู้ภูมิทั่วไปเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ($\bar{X} = 2.74$) ตามลำดับ

3.4 ด้านการทะเบียนต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า กำนันผู้ใหญ่บ้านควรเพิ่มบทบาทมากขึ้นในทุกเรื่อง เกณฑ์เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรื่องแจ้งให้ผู้มีอาชญากรรมเกณฑ์ที่จะต้องขึ้นบัญชีทหารกองเกินไปขึ้นบัญชีทหารกองเกิน ($\bar{X} = 2.81$) ควรให้ความสำคัญมากที่สุด รองลงมา คือ แจ้งให้ผู้มีอาชญากรรม 15 ปีบวบรวมไปปีนี้คำขอใบตรประจำประชาชน ($\bar{X} = 2.77$) เป็นผู้รับรองเกี่ยวกับความประพฤติและหลักฐานของผู้ขอและใช้อาชญาณ ($\bar{X} = 2.63$) และเป็นพยานบุคคลรับรองผู้ประสงค์ขอทะเบียนสมรส ทะเบียนหย่า หรือทะเบียนครอบครัวอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.54$) ตามลำดับ

การอภิปรายผล

จากการวิจัยที่ดำเนินการในปัจจุบัน ผู้ให้บ้านที่ควรจะเป็นในอนาคต ศึกษาและพัฒนาภารณ์ อำเภอพะสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ในครั้งนี้สามารถนำมาอภิปรายผลเพื่อตอบคำถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. บทบาทกำหนด ผู้ให้บ้านที่เป็นอยู่ในปัจจุบันตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 (แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน) รวมทั้งตามกฎหมายอื่นๆ ซึ่งจำแนกเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อย 2) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ 3) ด้าน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4) ด้านการทะเบียนค่างๆ จากผลการวิจัยพบว่า ในปัจจุบัน กำหนด ผู้ให้บ้านสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทที่กฎหมายกำหนดได้โดยมีเกณฑ์ เคลื่อนย้ายในระดับปานกลางในทุกด้าน ซึ่งต่ำกว่าระดับความคาดหวังในอนาคตหรือบทบาทที่ควรจะเป็นที่มีเกณฑ์เคลื่อนย้ายในระดับมากในทุกด้าน

เมื่อพิจารณาผลการวิจัยที่ได้ประกอบกับแนวคิดของ ศิตยา สุวรรณชฎ (2510) ซึ่งได้ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

 ให้ความเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรจะเป็นนั้น ไม่แน่อนเสมอว่าจะเหมือนกับพฤติกรรม จริงๆ ของคนที่ครองฐานะตำแหน่ง เพราะพฤติกรรมจริงๆ นั้นเป็นผลของปฏิกริยาของคนที่ครอง ตำแหน่งที่มีต่อบทบาทที่ควรจะเป็นบุคลิกภาพของตนเอง และบุคลิกภาพของผู้อื่นที่เข้ามาร่วม ในพฤติกรรมรวมทั้งเครื่องกระตุ้น (Stimulus) ที่มีอยู่ในขณะนั้น ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงสิ่งกระตุ้น ที่มีส่วนทำให้บทบาทที่กำหนด ผู้ให้บ้านปฏิบัติได้จริงในปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง ต่ำกว่า ระดับความคาดหวังในอนาคตที่อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ประนวลด รุจนเศรษฐี (2543) ที่ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อบทบาท อำนาจ หน้าที่ของกำหนด ผู้ให้บ้าน คือ การประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 และกฎหมายที่เกี่ยวกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ พระราชบัญญัติสภากำນและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ.2542 ซึ่งผลจากกฎหมายทั้ง 3 ฉบับ ทำให้บทบาทกำหนด ผู้ให้บ้านที่มีแต่เดิมในห้องที่ต้องเปลี่ยนแปลงไปและได้สร้าง ความสับสนให้แก่ประชาชนในพื้นที่ว่าบทบาทของสมาชิกสภาท้องถิ่นมีความครอบคลุมแค่ไหน และจะเข้ามาแทนที่บทบาทกำหนด ผู้ให้บ้านหรือไม่ ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่า ประชาชนได้หันไป ให้ความสำคัญกับองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในการขอความช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหา ต่างๆ ในพื้นที่ เนื่องจาก อบต. มีความพร้อมทั้งด้านบุคลากรและงบประมาณมากกว่าการพึ่งพา

ขอความช่วยเหลือจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเหมือนเด็ก่อนและอีกประเดิ่นหนึ่งก็คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อาจเกิดความสับสนในบทบาทหน้าที่ของตนเองว่าจะไปซ้ำซ้อนกับ อบต. จึงทำให้อาจละเลย การปฏิบัติหน้าที่ในบางด้านหรือได้ปฏิบัติจริงแต่ปฏิบัติได้ไม่น่าเกลียดเช่นกัน จึงอยู่ในระดับ ปานกลาง

2. ปัญหา อุปสรรคในการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในปัจจุบัน จากผลการวิจัย พบว่า ค่าตอบแทนน้อยไม่สมควรกับภารกิจที่ได้รับมอบหมายเป็นปัญหา อุปสรรคในการปฏิบัติ งานมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพจน์ วงศิริวัฒน์ (2539) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ บทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในการปกครองท้องถิ่นรูปแบบกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการศึกษา พบว่า ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้บทบาท ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก นอกจากนี้ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านซึ่งได้พดุง ฐานะตนเองด้วยการประกอบการทางธุรกิจบางประการ อันเนื่องมาจากค่าตอบแทนที่น้อยไม่ เพียงพอต่อการดำเนินการ

เมื่อพิจารณาประกอบกันแล้วผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากได้มีการพิจารณาบทวนเรื่อง ค่าตอบแทนของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านซึ่งในปัจจุบันกำนันมีอัตราค่าตอบแทนเริ่มต้นที่ 2,400 บาท สิ้นสุดที่ 3,200 บาท และผู้ใหญ่บ้านเริ่มต้นที่ 1,300 บาท สิ้นสุดที่ 2,100 บาท ให้เป็นอัตราที่ เหมาะสมกับภารกิจที่ได้รับและเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน จะส่งผลให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีขวัญ กำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ได้อ่ายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นอกเหนือจากปัญหาดังกล่าวแล้วมีพิจารณาจากปัญหาด้านอื่นๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แสดงออกน่วงว่า เป็นปัญหาอุปสรรคในการทำงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อันได้แก่ ระดับ การศึกษา กำนัน ผู้ใหญ่บ้านควรเป็นผู้ที่มีความรู้ และเห็นว่า ควรมีการกำหนดคุณวิชาของ ผู้ที่จะมาเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือการขาดภาวะความเป็นผู้นำไม่ถ้าแสดงออก เป็นคัน คั่งนั้น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จึงควรที่จะต้องมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอให้ทันยุคทันเหตุการณ์ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านต้องเป็นผู้นำยุคใหม่ ดิจิตาลข้อมูลข่าวสารและสนับสนุนในการเพิ่มพูนความรู้ให้ตนเอง เพื่อให้รายบุคคลสามารถเชื่อมั่น ศรัทธาในตัวผู้นำให้ได้

3. บทบาทที่ควรจะเป็นของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในอนาคต จากผลการวิจัยพบว่า ในอนาคต กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ควรให้ความสำคัญต่องบทบาทด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อย มากที่สุดเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ บทบาทด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ บทบาทด้าน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และบทบาทด้านการทะเบียนต่างๆ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของสถาบันสำรวจราชานุภาพ (2540) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง บทบาท

กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่เหมาะสมในอนาคต โดยผลการวิจัยพบว่าบทบาทด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยจะมีความสำคัญมากที่สุดและสอดคล้องกับแนวคิดของ ปริญญา นาคพัตรี (2543) ซึ่งมีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในอนาคตว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะต้องปรับบทบาทให้สอดคล้องกับสถานการณ์การเมืองการปกครองที่เปลี่ยนแปลงไป ถึงแม้ว่าวิภาคุตทางเศรษฐกิจได้ผ่อนคลายไปบ้างแล้ว แต่ภาวะวิกฤตทางสังคมและสิ่งแวดล้อมยังคงดำเนินอยู่ ดังนั้น กำนัน ผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด จึงต้องปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบที่บัญญัติไว้ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.2457 รวมทั้งตามกฎหมายอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกิจด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อย ซึ่งหากกำนัน ผู้ใหญ่บ้านสามารถปฏิบัติได้อย่างเคร่งครัดจนเกิดผลแล้วจะสามารถผ่อนคลายปัญหาวิกฤตทางสังคมได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลที่ได้จากการวิจัยบทบาทกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และบทบาทที่ควรจะเป็นในอนาคตรวมถึงปัญหา อุปสรรคต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานด้านบทบาทของ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้วิจัย因此ขอเสนอแนะในเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติ ดังนี้

1. เชิงนโยบาย

1.1 กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จะต้องให้ความสำคัญกับบทบาทตามพระราชบัญญัติ ลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.2457 (แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน) รวมทั้งตามกฎหมายอื่นๆ ที่กำหนดไว้ โดยต้องเน้นหนักในเชิงปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลให้มากยิ่งขึ้นเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความเชื่อถือศรัทธา ให้เกิดแก่ประชาชนในพื้นที่

1.2 กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จะต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาท้องที่ ควบคู่ไปกับ การพัฒนาท้องถิ่น โดยจะต้องเพิ่มบทบาทในฐานะผู้ประสานงานกับองค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นผู้นำเสนอปัญหา ความต้องการในด้านต่างๆ ของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นด้านอาชีพ ด้านความเป็นอยู่ หรือด้านอื่นๆ ที่เกินความสามารถที่จะดำเนินการโดยลำพังได้ และที่ต้องอาศัย แผนงานงบประมาณสนับสนุนเข้าสู่สภา อบต. เพื่อพิจารณาแก้ไข และกำนัน ผู้ใหญ่บ้านควรให้ ความร่วมมือกับ อบต.อย่างเต็มที่ในการดำเนินกิจการต่างๆ ทั้งนี้ เพื่อความเจริญของตำบลหมู่บ้าน

1.3 รัฐควรพิจารณาบททวน กำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ให้มีความชัดเจน สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกิจในพื้นที่ของกำนัน

ผู้ใหญ่บ้าน กับการกิจของ อบต. ควรกำหนดให้ชัดเจน เพื่อให้สามารถปฏิบัติการกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 รัฐควรพิจารณาทบทวนในด้านค่าตอบแทนของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ให้มีความเหมาะสมและสมดุลกับภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ

1.5 เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้กับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน รัฐควรให้การสนับสนุนในด้านการศึกษา หรือเพิ่มโอกาสทางการศึกษาตามแนวทางอื่นๆที่เหมาะสม

2. เชิงปฏิบัติ

นอกจากบทบาทอำนวยหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว เพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะปัจจุบันซึ่งสังคมไทยและสังคมโลกกำลังเพิ่มขึ้นกับปัญหาทางสังคมต่างๆ เช่น ปัญหายาเสพติดให้ไทย ปัญหาโรคเอดส์ ปัญหาความยากจน เป็นต้น ผู้วิจัยเห็นว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ควรให้ความสำคัญและเน้นหนักบทบาทด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมควบคู่ไปกับบทบาทตามที่กฎหมายกำหนด ดังนี้

2.1 บทบาทด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ จากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำได้ส่งผลกระทบต่อประเทศในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม คุณธรรม จริยธรรมและทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ซึ่งตำบล หมู่บ้าน เป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย ดังนั้น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จึงเป็นกลไกสำคัญที่จะกระตุ้นให้เกิดการสร้างงาน เพิ่มรายได้ให้แก่รายครัวในพื้นที่ แนวทางหนึ่งในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวคือ การนำมานำการและพระราชนิรันดร์เศรษฐกิจชุมชน พึ่งตนเอง โดยมุ่งวิถีวิถีแบบพอเพียง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จะต้องทุ่มเทกำลังความสามารถสืบสาน การดำเนินงานในพื้นที่ของตนเองให้สำเร็จรับผิดชอบในการดำเนินการและประสานงานให้การสนับสนุนองค์กรเอกชนในการดำเนินงานตามโครงการฯ ส่งเสริมและกระตุ้นให้รายครัวรู้จัก ประยุกต์ด้อม ส่งเสริมการพัฒนาตามแนวทางทฤษฎีใหม่เพื่อรายครัวในหมู่บ้านจะได้มีรายได้ และมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

2.2 บทบาทด้านการพัฒนาสังคม กำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะต้องเป็นผู้นำในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน เพื่อขจัดปัญหาทางสังคมต่างๆ เช่น ปัญหายาเสพติดให้ไทย ปัญหาโรคเอดส์ ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลาย เป็นต้น ด้วยการส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้น เร่งร้าวให้ประชาชนเกิดการรวมกลุ่มเพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง ร่วมคิดร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ และมีจิตสำนึกรักในดินแดนนิด ซึ่งจะเป็นปราการป้องกันมิให้สิ่งเลวร้ายทั้งปวงเข้ามาทำลาย ความมั่นคงของชุมชนได้